

8.

SYNTAGMA
CONCLUSIONUM
QUARUNDAM,
FLORILEGIO PHILOSOPHICO.

Quod

PROSPERANTE ADONAI.

*Ex decretō & unanimi consensu veneranda & amplissima Facultatis
Phil: in Regia Academia Aboënsi publico examini subiicit ad
diem 10. Aprilis Anni 1647.*

MAGNIFICO RECTOR E

Insignis doctrinae & sapientiae Reverendo ac Conspicuo Viro,

DN. M. MARTINO STODIO,
LINGV. PROFESSORE Laudatissimo in Lundo Pastore vigilantissimo,

P R A E S I D E

*Multiplicis eruditionis eloquentiae & prudentiae laude amplissimo &
Præcellentissimo Viro,*

DN. M. MICHAEL O. VVEXIONIO,
Phil. Pract. & Hist: Profess. Philosoph. prim, & p. t.
Decano Spectabili, Præceptore ac Promotore pluri-
mūm honorando.

H E N R I C U S H. Z A W A S Z.

III

Privilegiorum honoris Magisterij composuit.

*In magnis voluisse sat est: Si gloria Christo
Quæritur, inde mihi gloria vera venit.*

A B O Æ,

Excudens Petrus Wald / Acad. Typogr. 1647.

BU2397

P R A E F A T I O.

Candide Lector quicquid boni voluntas aut consuetudo præscripsit ijs , qui honestum aliquod desiderant, id etiam mihi assequi à nemine bono prohibitum puto , cum aliquod specimen ingenij in lucem exire patior. Verum hominum curiosorum est, ubiq; in aliorum acta ita inquirere, ut omnia sinistrè explicit atq; explanent. Iccircorem ipsam aggredi nolo , priusquam cum candido Lector agam parario hoc, quo me apud se excusatum habeat dextrèq; judicet. Ego quidem conatum meum & hunc partum tollendum non existimo, nisi & aliorum favor ac benevolentia accedererit; quâ fiduciâ subnixus , tantum audere non dubitavi. Neq; magnopere labore quam in partem cœteri factum meum interpretentur, si ingenuitati candidi Lectoris probetur. Posthac verò adnitar & majorem operam navabo amplius aliquid perficiendo. Hac vice leviter saltem labore meum ostendere volui, quippe in causam alicujus ambitionis vel præsumptionis nihil imputo ; Sed tantillâ præstatione quid bonis artibus debeatur profiteri conor , in quibus me versatum & à tenera ætate dicatum confiteor ; quæ

ERASTES verosq; suos cultores absq; præmijs
& muneribus haud derelinquunt. Et ego inter
cultores ejus censu plurimis impar, ijs quoq; dele-
ctor, quantis me voluntas Dei munerauit, mea fe-
licitas civiliter beavit, & favor bonorum homi-
num honestavit ac honestabit. Ne autem vitio
paupertinæ præfationis dicere magis peccem,
paucis hisce desisto, quibus benevolentiam &
gratiam candidi lectoris conciliare studui. Quan-
to ornatius ac melius omnia liberalis & verè mo-
deratus ejus animus à me expostulat, tanto modi-
ca benignius interpretetur. In gratiam ejus quid-
vis, modo honestum, pati ac facere paratus sum.

HENRICUS Zawast.

De-

I.

Delineatio differentiarum disciplinarum..

Differentia disciplinarum sumuntur partim à subiecto partim à Fine.

Subiectum informationis in disciplinis theoreticis est Intellectus. Subiectum Tractationis est ens subtractione veri. Subiectum Operationis est res omnis in qua illæ disciplinæ usum habent.

Subiectum informationis in disciplinis practicis est Voluntas. Subiectum Tractationis est ens subtractione boni. Subiectum Operationis est actio secundum virtutem..

Subiectum Informationis in disciplinis Poëticis seu artibus instrumentalibus est partim Intellectus partim Oratio. Subiectum Tractationis est ens subtractione boni artificialis. Subiectum Operationis est res omnis secundum earum usum..

Finis disciplinarum Theoreticarum est positus in contemplatione veritatis. Practicarum in actione virtutis. Poëticarum in præbitione instrumentorum ad usum quarumlibet disciplinarum..

Hac in genere dicta unusquisq; nominatim applicare potest, ad sequentia specialia.

Grammatica, differt ab alijs considerando ens,
cum respectu ad orationem puram & simplicem.

Rethorica, differt considerans ens sub informa-
tione orationis ornatae & figuratae.

Logica, omnis entis consideratione cum infor-
matione rationis ad bene discurrendum.

Physica, corporis naturalis contemplatione.

Mathesis, tractatione quantitatis continuae &
discretæ.

Ethica, informando actionem virtutis, absq; re-
spectu ad aliquem statum.

Oeconomica, actione virtutis cum respectu ad
societatem domesticam.

Politica, actione virtutis cum respectu ad con-
sociationem Politicam seu civilem.

II.

Virtus moralis semper Deo per se placet.

Quatenus virtus moralis est rectitudo quædam,
Deo per se grata est, sed displicet interdum per ac-
cidens, quatenus est in personâ non justificatâ per
Christum, quemadmodum in impijs & ethnicijs.
Et hoc sensu Augustinus ethnicorum virtutes appellat
splendida peccata. Exemplo autem res ipsa clarescit:
Sicut vinum generosum, ob vasis impuritatem alicui
displicet, cum tamen in se sit bonum & gratum: Ita
virtus moralis in homine non regenerato ac justifica-
to

to Deo displicet. Hæc virtus moralis per accidentem, non est Deo accepta, ita potissimum ut cù salvemur ac justificemur: interim facere potest ad minorem damnationem, ut Ciceroni & Catoni melius sit quād Iudea atq; Mahometi.

III.

Vitium opponitur virtuti contrariè & privative.

Contrariè pro ut habitus vel actus bonus opponitur habitui vel actui malo. Privativè, quantum virtus tanquam habitus opponitur vitio tanquam privationi, connotanti absentiam & carentiam virtutis.

IV.

Vitia sunt paria definitione non gradu.

Forma vitij est recessus à medio; qui recessus facit ut gradu non definitione differant, quod ita apparet: recessus ifse est vel defectus vel excessus à mediocritate: uterq; horum est dolus vel Culpa. Dolus est vitium quod ex animo lœdendi proficiuntur. Culpa est vitium ex imprudentia ortum; Estq; La-
ta, cum quis per crassam ignorantiam peccat, ut quando præceptor excedit modum castigandi discipulum & deinceps damnum sequitur. vel Levis, cum quis debitam diligentiam non exhibet, ut cum aliquis negligit officium intermissâ cura, ignorans inde damnum exoriri

riri. vel Levissima cum quis diligentiam adhibet,
sed non summam, ut in venatione, cum aliquis inten-
dit hastam vel securim animali bruto & hominem in-
terficit. Præterea vitium est re! Infirmitas vel
Malitia, ad illam pertinet ignorantia puræ nega-
tionis, ad hanc Ignorantia affectata, Sophistica seu
pravæ dispositionis. Hæc omnia quidem sub vitij no-
mine comprehenduntur, gradibus tamen differunt,
secundum quos peccatum majus aut minus judicatur ac-
censetur, hinc virtus sepe volant videri virtutes & re-
vera non sunt: sicut hypocrita, qui templum frequen-
tat, actio bona est & pia, male agendo fit mala, quia pie
& justè non facit, sed cum hypocrisi. Unde tritum illud,
aliud est justa agere, aliud justè. Item Deus est remu-
nerator adverbiorum non adjectivorum & versus:

Adiectiva parum prosunt adverbia multum:

Non bona tam pensat quam beneficia Deus.

V. .

Sexus essentiam virtutis non variat.

SExu fæmineo, quamvis sexus masculinus præ-
stantior & superior communiter habeatur; non ta-
men virtutis essentia variat; et si in diversis subjectis
existentia ejus interdum modificatur. Virtutum etiam
fœmina est capax, quarum ipse mas est, adeò ut sepe
virorum & heroicas virtutes supereret, quod exempla
& Sacra & profana satis superè illustrant

VI.

Impij proximi nostri quod sint, nil prohibet.

Licet illi sint proximi & filii Diaboli, quoad vitia, lege tamen charitatis atq; humanitatis eorum personas amare debemus, ipsos ad viam veritatis informando & hortando, exemplo ipsius Christi & testimonio Sacrae Scripturæ,

VII.

Dilige proximum sicut te ipsum: & amicitiae lex seu ratio non pugnant inter se.

Legem amicitiae gradus quosdam amoris admittere non obscurum est, quibus amicos amplecti debemus: Plus enim diligendi sunt parentes, quam perigrini. Plus amandi amici fideles, quam non amici. Lex tamen illa divina huic non contrariatur, sed legem amicitiae celebrat atq; illustrat: Est enim fundamentum omnis legis humanae, ad quam hæc examinanda tanquam ad lydium lapidem & gnomonem; nihilominus admittit peculiares conditiones singularesq; conclusiones explicandas, quæ in ea expressè & aperte non habentur, modo æquitati divinæ non repugnant. Sic Christus plus dilexit Johannem quam ceteros discipulos.

VIII.

Omnis invidia non est semper fugienda.

B

In-

Invidiæ duplex acceptio: sumitur vel Activè vel Passivè. Passivè accipitur de eo, cui invidetur; Et tum non est vitium: de quâ hæc dicta sunt intelligenda, spero invidiæ: invidia melior est miseratione. Invidia est comes felicitatis. Item ego Achilles malim esse invidiæ obnoxius, quam Thersites ab eâ immunis. Activè accipitur, cum intelligitur de eo qui invidet: **E**s sic est: Vel Tolerabilis, cum quis tristetur ob bonum illud, quod ei deest, quatenus id habere desiderat. Vel planè fugienda, ut diabolica **E** canina, cum quis dolet alium frui, aut fruiturum aliquo bono **E** malitiosè ei invidet suam felicitatem.

IX.

Piorum gaudium, ob poenas impiorum non est

LPIKAI RE KAKIA.

Pij non gaudent, quod impijs tanquam hominibus malest, sed quod ij tanquam hostes, inimici **E** contemptores Dei crucientur, torqueantur ac puniantur **E** quod pij ac justi tanto cruciatu snt immunes. Confer. Psal. 52. **E** 58.

X.

Mores peregrinos introducere, non simpliciter malum.

Mores sunt vel Mali, qui nullo modo introducendi. Vel boni, qui vel simpliciter sunt boni, illi omnibus, semper **E** ubiq; sunt tales **E** hos introducere bonū

ad sibi viram

E

*E*quū, imò aequissimū erit, (saltem ut non fiat subita
mutatio) boni enim mores nobilitati præferuntur
& plus valent quam divitiæ. *V*el secundum quid,
qui certo loco, tempore & populo sunt boni *E*hi ex
peregrinis locis, in aliū locum inconvenientem si-
ue Patriam introducendi non sunt, ideoq; plurimæ gen-
tes prohibuerunt novos mores introducere: Ut Persæ
pana capitali, &c. Quemadmodum enim insoliti cibi quamvis boni
Romacho noxiū sunt, ita & hic res se habet.

XI.

Officia sponte oblata, interdum laudem me-
rentur.

*C*ertis observatis circumstantijs, laudem mereri pos-
sumus, si offeramus officia ijs, qui in summo versan-
tur discrimine. Amicis familiariter notis. Non au-
tem his, qui ipsi felicitate se feliciores putant atq; exi-
stiant. Neq; ijs qui longo intervallo nobis superiores
sunt, officio nostro non indigentes.

XII.

Sepultura non facit ad felicitatem vel infelici-
tatem æternam.

*S*Epultura res externa cum sit, ad æternitatem nil
confert. Itaq; cum malorum iniquitate bonis Se-
pultura denegetur, ut illis hæc res nil nocet, sic impro-
bis speciosa sepultura nihil prodest. Interim sepultura
bonesta facit ad beatitudinem vel infelicitatem po-

liticam seu civilem. Hac spectat, cum Scriptura
sepulturam in honestam vocat asini Sepulturam, Jer.
22.v.19. Et canis, 3.Reg.21. Et 4. Reg.9.

XIII.

Cadavera facinorosorum, bona conscientia re-
linqui possunt in instrumento justitiae.

Sciunt omnes hominem humo procreatum, eidem
reddendum; pulvis est Et in pulverem redigen-
dus est. Gen. 3.v.19. Hinc contumeliam affici vide-
tur ipse naturae conditor mandatumq; illius Sa-
cro sanctum violari, corpus humanum in sepultum si-
relinquatur. Quibusdam tamen personis ob vitam
sceleratè anteactam non iniquè sepulta denegatur, ut
sint veluti specula & postillæ latronum, facinoro-
rum hominum & perditorum, quibus in officijs
contineantur. Dictum illud Geneseos veritatem i-
deo non amittit, nihilominus enim in pulverem rede-
unt, quamvis in instrumento justitiae relinquantur.

XII.

Monarchia dicitur simpliciter vel secundum
quid.

ILla solius Dei. Hæc in Politicis habet locum, estq;
vel minor, ut Districtus seu Dominium, Barona-
tus Et Comitatus. vel Major strictè scil. acceptis
vocabulis, ut Principatus, Regnum Et Imperium.
Per excellentiam quatror numerantur Monarchiæ.

Ex

*Ex Dan. 2. & 7. c. videlicet. Assyrio-Chaldaica,
Persica, Græca & Romana, quas Sleidanus vocat
quatuor summa Imperia lib. 1.*

X V.

Magistratus subditis naturâ prior est & po-
sterior.

Ratiōne regiminis prior est, manet enim illud Philosophicum; agere prius est quam pati. Posterior autem quatenus à populo constituitur, sicut naturâ duce inferiores ad superiorem decurrerunt, qui esset insignis æquitatis justitiæ & prudentiæ laude, illumq; certis legibus certisq; conditionibus sibi præfecerunt Regem. Hic confundenda non sunt diversissima dominationis genera nempe imperium domesticum & civile, secundum hypothesin Machiavellistarum, qui ex Sacris petunt probationem, nimirum quod omnes sumus posteri Adami & is prior fuit tota sua familia, atq; sic consequenter subditos posteriores esse principibus & ex eorum semine natos afferunt.

X VI.

Rem inventam qui detinet, ignorans possesso-
rem, furtum non committit.

Veteres nimis rigidi fuere in sancienda lege, quorum regula fuit: Res inventa & non restituta est furtum, sive scit cuius sit, sive nescit. Non vero furti tenetur qui dominum vel herum rei ignorat, dummodo non celat, jure nostro L. L. Tiusc. B. c. 32. 34. & 30. Item Stat. L. Tiusc. B. c. 21. si invenerit aliquis

rem & possessor non accesserit per annum & diem,
Regis erunt due partes rei inventae & inventoris
una pars.

XVII.

Musices nobilitas eximia.

Musices magna vis est, cum refertur ad gloriam
Dei & hominis piam recreationem, in communione
hac vita: Interiora animi penetrat, affectus movet,
contemplationem promovet, Spiritus animales exhibi-
larat, immo beneficio Musices morbi curantur vel certè
levantur, ut tristitia & animi perturbatio. Mu-
sica pravos humores discutit, adeoque toti hominum vi-
ta est utilis: Piæ ad devotionem, Sapienti, ad scien-
tiam, solitariæ ad recreationem. Oeconomicæ &
publicæ ad moderationem animi, Sanæ ad corporis
temperamentum & jucundæ ad delectationem, præ-
clare ergo ait Lippius; Diabolus odit Musicam li-
beralem & delectatur Musica illiberali: è con-
trario Sancti Angeli delectantur Musicâ liberali, quod
omnis hermonia præsertim illa quæ est cum affectu
piæ voluptatis conjuncta, castissimis illis spiritibus sit
grata; inde heroës, viri pij atque virtutis amantes Mu-
sicam magni fecerunt. Quod & Davidis & Saulis
exempla monstrant. Item Salomonis 1. Reg.c.4.v.7.
2. Chron. c. 9. 1. Sam.c.16. Eccl. Siracides ait concentus musicorum
cum in symposio est quasi insignè carbunculi in suo. Hæc tota referenda ad
Dei laudes ebullicandas, præsertim hæc mundi vesperæ ubi multis in locis
verum hallelujah & Kyrieleison sub pedibus iacent;

XVIII.

Saltationis usus absolute non dedecet.

A Pud quasdam nationes, certum notumq; est, saltationes fuisse probrosas & infames. Nibilominus aliae nationes ijs delectantur; quippe saltatio quâ Saltatio, res turpis non est & noxia, sed quâ lasciva libidinosa & immoderata. Benè igitur ait Martyr moderata saltatione gaudium & lætitiam animi testari possumus. Idem ait, mibi sane non videtur hoc saltationis genus, quod lætitia & causa exercetur, esse natura sua vitiosum & prohibitum, quoniam agilitas corporis est donū Dei & si accedit aliquid artis nimirum ut corpus ordine, arte, numero & cum decoro moveatur, non video cur debeat reprehendi, modo in tempore, moderate ac citra offensionem fiat. Hæc dicta quidam interpretantur de saltatione solitaria non Sociâ, quâ vir promiscue saltat cum muliere. Quæ ipsa neq; suâ natura mala censetur, et si nonnunquam, sit periculosa ex accidenti, quamobrem saltatio distinguitur in honestam, ea aut est index gaudijs vel Spiritualis, ut David Sacram saltationem saltavit, quem filia Saulis saltantem derisit. 2.Sam.6. Sic Miriam Mosis soror Exod.15,v.20. Vel Moralis, effectus artis, cum modo saltandi secundum usum unius cuiusc; loci. vel Naturalis, juxta naturalem inclinationem seu aptitudinem se movendi. Et In honestam, que pl-

plane spurca est & vitiosa, juxta illud, Saltatio est circumferentia, cuius centrum est Diabolus.

XIX.

Mundus aliquando interitus est.

Sunt nonnulli qui universitatis hujus resolutionem futuram afferunt; non secundum substantiam, sed tantum secundum qualitates. *Vel ut alij dicunt formaliter non materialiter: ita quidem ut corpora mixta, homine excepto, resolvantur in simplicia Elementa, Elementorum deniqꝫ qualitates quædam abhændæ sint, una cum corporum cœlestium qualitatibus, quo ad qualitates defectum habentes, adductis testimonijs Sacrae Scripturae ad probandam assertionem suam, Attamen S. S. magis consentaneum est cœlum & terram non tantum secundum qualitates, sed etiam quo ad ipsam substantiam mutatum iri.* *Esa. 52. & 65. & Paul. 1. Corinth. 15.*

XX.

Mas & foemina non differunt specie.

PArtes in masculi formatione, vi ac beneficio naturæ, extra pullulantes, atqꝫ in foeminæ formatione, cum aliqua variatione intus latitantes, diversitatem speciei non arguunt quamvis sexum constituant. Quæ differentia non est à forma rationali & specifica, sed ex membrorum diversitate ac dissimilitudine. Veteres physici, recentesqꝫ nonnulli dixerunt & afferuerunt, homines aliquos mutasse sexum, ita ut puellæ, fierent masculi.

masculi, quæ assertio, verisimilis quod sit, experimentum non docet, de illis in quibus ad aliquod saltem tempus sexus latuit, qui tandem apparuit.

X XI.

In definitione vocabula idem significantia, non-nunquam adhibentur.

A pud Averroëm vulgatum extat effatum: *Synonyma verba non adhibenda in doctrinâ demonstrativa* & in definitione ijs locus esse nequit. Tamen multa exempla doctorum virorum limitationem causantur. Ut Aristoteli lib. 2. c. 1. definitur Natura, principium & causa motus & quietis, ejus in quo inest primò, per se & non secundum accidens. Ram: 2. dial. c. 3. definit necessarium, quod semper verum est, nec potest dici falsum. *Vocabulis ergè Synonymis & equipollentibus in definitione uti licet, ut res de qua agitur magis perspicue, distinctius, accuratiùs & graviùs declaretur.* Sin prorsus absq;, causa in definitione ponantur & sint otiosa, vitiosum est. *Quia autem definitiones cognitio- ni inserviunt, sèpè per plurima vocabula aliquid co- gnoscitur facilius, quod obscurum est, quam per unum.*

X XII.

Particulares quædam enunciationes EKTESEI, fiunt universales & vice versa.

Peripatetici & Scholastici Doctores, non absq; utilitate animadverterunt & ad collustrandā veritatis

faciem exposuerunt, haud contemnenda, de EKTESEI
seu expositione: Eponens enim sapè adfert lucem ei
quod exponitur (illud crassilingues vocant exponibile)
quod exemplis illustretur: Quoddam animal intelli-
git, huic præfixum est signum particulare, atq; ita par-
ticularis est enunciatio, sed expositione sit universalis,
nimirum subjecto per hominem explicato, æquivalet
huic omnis homo intelligit. Sic quædam universales
particulares fiunt: ut omne animal præter hominem
est rationis expers, hic exceptione, præter hominem,
contrabitur universalis ad particularem. Item o-
mnis Svecia est in armis, i.e. aliqui omnium Sveonum.

XXIII.

Species generi non est necessaria.

Multis hæc sententia stabilitur rationib^o, quas omnes
hic texere non est animus, earum verò est & hæc
una: inter quæ vera & arcta necessitas est, eorum u-
no sublato, alterum tollitur, posito uno ponitur
alterum. Seu aliquid alteri necessarium est,
altero duorum modorum: vel ut necessariò con-
stituens, vel ut necessariò consequens. Alij dicunt ne-
cessarium à priori vel à posteriori: ut homo risibili-
tati est necessarius, tanquam eam constituens, risibili-
tas autem homini ut ex necessitate hominem conse-
quens. Porro in hac propositione. Homo est animal: animal neq;
est homini necessarium ut constituens neq; ut consequens, quippe
datur sine homine animalis natura in alijs animalibus. & posito a-
mali

nimali non ponitur homo & posito homine non ponitur animal in totâ latitudine seu genericâ sua significatione.

XXIV.

Homo horis matutinis, verè est homo. Philosophus est
Homo

E. Philosophus, horis matutinis, verè est homo.

Hujusmodi Exemplis, multi autumant Syllogismum posse constare duobus terminis. Itaq; simili exemplo homo est homo. David est homo E. David est homo. Respondeatur in his exemplis non est prædicatio identica & regularis, ut homo horis matutinis verè est homo. Id est maxime viget & alacris est sensu aeratione! Homo est homo, i.e. humanis casibus obnoxius & ab homine nihil humani alienum est: Est ergo alia significatio subjecti alia prædicati.

Natalibus, virtute & eruditioæ Politissimum

DN. R E S P O N D E N T E M

Phil. Cand. hexastico hoc excitare & animare voluit.

Virtutis comes invidia est. Nihil ergo morare,

Docte T A V V A S T, sequitur si quoq; fortè tuam?

Tu preme Virtutis calleum: Et contemnito monos;

Non tib i, sed sibimes livida lingua noet,

Sint fausti paulò post qui comitantur honores!

Et male, fac, dicat; qui bene non didicit,

L: M. q;

P R A E S E S.

Præstantissimo, Literatissimo & Politissimo Iuveni - Viro,

DN. H E N R I C O H. T A W A S T /

Optimorum Parentum Svavissimo filio, cognato &
amico suo in paucis colendo, Pro gradu Magisterii Eruditè &
nervosè differenti.

Ingreditur celsam doctus T A W A S T I U S arcem,
E studijs referens commoda mille suis.

Palla

Pallados in castris Musas coluit per amenas;
Nunc igitur Laurus cinget honore comes.
Hic honor ex Vigili surgit cognate, labore.
Laudatis laus est, posse placere Viris.
Gratulor ergo tibi, summa quod nominali laudis
Insignis pietas atq; Minerva dedit.
Macte, hic pro sit honos, pro sit patriaeq; bonisq;
Aspirent cæptis numina prona tuis.
Crescas in terris, vigeat tua fama perennis:
In cælis tandem Magna brabeja cape.

Faustum ad honores iter animitus precatur

GEORGIVS ALANVS
Phys. & Botan. Prof.

ALIUD.

Drigit en Papæ, Deus, horrida prælia mirè,
Dum complet nostro, vatum præfigia, seculo!
Papa studet ferro, servos extinguere Christi;
Scripturam Christus, Papā renuente probabit.
Sem caret antiquo regno, Japhet optima pars est
Christiadum: Gomerq; DEI nunc spolia tractat,
Nomen erat natale Gomer, cognomine Finno,
Dictus in insigni lingüatum vindice plagâ.
Finnonis in terrâ, fulgent Academia, Tempa_,
Cum Trivijs; veluti prædictit cuncta Noachus'.
Sangvine Gomeri cretus TAVVASTIUS HENRICK,
Præmia, pro studijs, hoc captat tempore lœto
Talia, tantaq; audentem, Deus optime serva!
Floreat ut multum, Patriotæ, splendida Musa_.

Bono, Optimorum Parentum, nato, Phil. Cand. Præstan-
tiss, honoris & amoris gratia adposuit.

MARCUS PAULI,

(O)S